

Arrest

nr. 176 349 van 14 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 25 september 2015 België is binnengekomen samen haar ouders N.T.M.A.-O. en N.J.A.B. (RvV X en X), haar meerderjarige broer T.N.T.A.-O. (RvV X) en haar minderjarige broer en zus, O.N.T.A.-O. en S.N.T.A.-O., diende op 28 september 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 24 mei 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 24 mei 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 28/09/2015

Overdracht CGVS: 27/01/2016

U werd gehoord op 22 april 2016 van 12u02 tot 13u02 en van 14u17 tot 14u25 door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester HERMANS Vanessa, was aanwezig tot 13u02.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en soennitische moslima van Arabische origine te zijn, afkomstig van Bagdad (Centraal-Irak). U bent geboren op 10 april 1995 en woonde als kind in de wijk Sleikh. Nadat uw vader werd opgepakt bij een huiszoeking en na ongeveer een week werd vrijgelaten, verhuisde u met de familie naar de wijk Adhamiya. U volgde er onderwijs tot en met het derde jaar lager secundair. U dubbelde naar verluidt een aantal keer het laatste jaar lager secundair tot aan uw vertrek uit Irak.

In september 2015 verliet u Irak/Bagdad op legale wijze, samen met uw beide ouders, uw broers en jongere zus: (...).

U geeft aan zelf nooit persoonlijke problemen te hebben gekend, maar zegt te vrezen voor de veiligheid van uw familieleden. In het bijzonder vreest u voor de veiligheid van uw vader (u geeft aan dat hij in het verleden reeds tweemaal werd opgepakt), alsook voor de veiligheid van uw broer Omar (owv zijn naam). Verder vermeldt u nog de algemene veiligheidssituatie in Bagdad.

Op 11 september 2015 hebt u Irak effectief verlaten, samen met het gezin, richting Turkije. U vertrok per vliegtuig via de internationale luchthaven van Bagdad richting Erbil, om vervolgens het traject per bus verder af te leggen naar Turkije. U reisde illegaal verder via o.a. Griekenland, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar u op 28 september 2015 asiel aanvraag samen met uw familie.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: identiteitskaart (afgifte dd. 8/05/2013) en paspoort (afgifte dd. 9/05/2013).

B. Motivering

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven die door uw vader, A. -O. N. T. M. (...), werden aangehaald. In zijn hoofde werd een beslissing tot 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus' genomen. Bovendien vermeldt u expliciet geen persoonlijke vervolgingsproblemen te hebben gekend (zie CGVS, p. 6). Er kan bijgevolg niet worden gesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou koesteren of in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Samengevat, beroept u zich op de problemen van uw familieleden, alsook de algemene veiligheidssituatie in Bagdad. Bijgevolg wordt u dezelfde beslissing als uw vader toegekend, waarbij het CGVS verder verwijst naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw vader:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit om de volgende redenen:

Vooreerst is er sprake van 3 arrestaties wat u betreft, één ten tijde van het voormalige regime van Saddam en 2 arrestaties na de val van het regime (zie feitenrelaas voor meer details). U vermeldt uitdrukkelijk de laatste twee arrestaties als relevant mbt uw actuele asielaanvraag (zie vragenlijst DVZ, alsook gehoor CGVS, p. 4, 8, 9).

Wat betreft uw eerste arrestatie na de val van het regime, tijdens een algemene huiszoeking door het leger (zie CGVS, p. 11, 12) en gesitueerd +- 2003-2004 (zie CGVS p. 4-5), geeft u aan dat u spontaan in vrijheid werd gesteld na ongeveer een week detentie, zonder het betalen van smeergeld of aanspreken van connecties. Er was een onderzoek gebeurd en er was vastgesteld dat u onschuldig was (zie CGVS, p. 12-13). U werd naar eigen zeggen niet slecht behandeld tijdens deze arrestatie (zie CGVS, p. 13). U kadert de arrestatie als een reactie van jaloezie op uw 'comfortabele persoonlijke situatie' (ref. financieel en materieel) in combinatie met het ontluikende sektarische geweld (zie CGVS, p. 12). Deze gevolgtrekking betreft echter louter uw persoonlijk vermoeden over wat zich destijds afspeelde, zonder hiervoor over concrete aanwijzingen te beschikken (zie CGVS, p. 12). De arrestatie bleef verder voor u zonder ernstig gevolg.

De tweede arrestatie waarvan u melding maakt vond bijna 10 jaar later plaats, in 2013 te Khadimiya aan een controlepost (CGVS, p. 9, 10) door een officier. Ook deze arrestatie kan bezwaarlijk als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie gezien worden, te meer u hieromtrent spontaan het volgende verklaart: diegene die u arresteerde was voor u een onbekende (CGVS, p. 10), u werd opnieuw behoorlijk tot zelfs goed behandeld tijdens het arrest (CGVS, p. 9), u werd nog diezelfde dag

vrijgelaten - weliswaar niet tegen betaling, maar wel dankzij de juiste connecties - (CGVS, p. 11). De arrestatie vond volgens u plaats zonder arrestatiebevel of enige legitieme basis (CGVS, p. 10). U kan hiervan verder dan ook geen tastbaar bewijs voorleggen. De beschuldiging die door de bewuste officier tav uw persoon werd geuit, u zou in uw garage bommen hebben verborgen, doet u persoonlijk af als 'vals' (zie CGVS, p. 10). Het gegeven dat u vervolgens 2,5 jaar wachtte alvorens uw land te verlaten (zie CGVS, p. 4), relativeert verder in ernstige mate de door u voorgehouden vrees voor vervolging. Ook uw verklaring bij Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst DVZ) dat u 'geen doodsb bedreigingen hebt ontvangen, noch eerder persoonlijk in contact bent gekomen met milities' wijst niet op een vrees in de zin van de Conventie.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat u zelf aangeeft dat uw eerste arrestatie naar aanleiding van het niet vervullen van uw legerdienst plaatsvond vóór de val van het regime, toen u nog jong was. Bovendien was u hierna in staat uw legerdienst af te kopen en bent u gewoon in Irak blijven wonen, een houding die erop wijst dat u hier zelf geen graten in zag (CGVS p. 6, 12-13).

Als tweede hoofdreden maakt u melding te vrezen voor de veiligheid van uw gezinsleden, in het bijzonder wat betreft uw (minderjarige) zoon Omar (zie CGVS, p. 8) aangezien hij drager is van een naam die naar verluidt makkelijk als 'soennitisch' is te identificeren. Vooreerst verwijst het CGVS naar volgende algemene achtergrondinformatie uit het 'Public theme report' van de 'Finnish Immigration Service' (dd. 29 april 2015), aangaande de 'Security situation in Baghdad – The Shia Militias' (zie blauwe farde in het administratieve dossier, p. 16, 17, punt 5.5. 'Problems at checkpoints due to having a Sunni name'): " ... However, it is difficult to know whether a person is Sunni or Shiite simply on the basis of their name. In Iraq there are Sunnis called Ali and Hussein and Shia called Omar, even though some sources suggest that even secular Shia parents would not name their children Omar, Abu Bakri, Othman or Aisha. Traditionally names such as Omar, Abu Bakr and Yazid are Sunni names while Ali, Hassan and Hussein are Shia names. ..." Enerzijds rekening houdende met deze informatie, dient anderzijds te worden vastgesteld dat uw zoon echter nooit persoonlijke problemen ondervond ten gevolge van zijn naam (zie CGVS, p. 13). Hierbij wordt opgemerkt dat u bovendien woonachtig bent met uw gezin in de wijk Adhamiya, waar sprake is van een soennitische meerderheid (zie eveneens bovenvermeld rapport in het administratieve dossier, p. 23). Geen enkel gezinslid van u ondervond bovendien persoonlijke problemen met leden van het regime of milities (zie CGVS, p. 13).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde, noch in hoofde van één van uw gezinsleden, een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging zou bestaan in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Ook uw verklaringen dat u bent blijven werken in uw garage tot aan uw vertrek (zie CGVS, p. 6), alsook dat u zich in 2013 als soenniet naar (het voornamelijk sjiitische) Khadimiya begaf voor de verkoop van een wagen (zie feitenrelaas), ondersteunt mede dat u geen persoonlijke vervolgingsvrees kent/kende en dat Bagdad een functionerende grootstad is, ondanks de potentiële veiligheidsrisico's (zie infra). De eventuele vrees waaraan u uitdrukking gaf tijdens het gehoor op het CGVS, dient dan ook gekaderd te worden binnen de gekende algemene situatie in Bagdad.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker immers ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële

risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u aangebrachte documenten (zie feitenrelaas) wijzigen geenszins de aard van bovenstaande motivering, aangezien ze enkel uw identiteit en herkomst (alsook die van uw gezinsleden) bevestigen en deze hierboven niet in vraag worden gesteld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw gezinsleden (ref. uw echtgenote en vier kinderen, waarvan er twee kinderen zelfstandig een eigen asielaanvraag indienden, zie supra) een beslissing tot 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus' werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster is de dochter van N.T.M.A.-O., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 191 798. Verzoekster beroept zich in het kader van onderhavige beroepsprocedure integraal op dezelfde feiten, middelen en argumenten als deze die door haar vader werden aangevoerd.

Ten aanzien van haar vader werd bij arrest nr. 176 344 van 14 oktober 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld als volgt:

"3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;*
- Schending van artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag van Genève;*
- Schending van artikel 3 EVRM*
- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel"*

• Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming);

- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Artikel 49/3 Vreemdelingenwet bepaalt dat de asielinstanties zich vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming voeren.*
- Schending van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet*
- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel"*

In de toelichting bij het eerste middel gaat verzoeker in op de elementen van artikel 1, A, 2 van het vluchtelingenverdrag en stelt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Hij betoogt dat hij zijn vrees aannemelijk heeft gemaakt aan de hand van verschillende elementen en gaat daarbij in op de twee redenen van zijn vlucht. Enerzijds de drie arrestaties, waarbij hij aangeeft dat de laatste twee daadwerkelijk de aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit Irak. Anderzijds wijst hij erop dat zijn gezin in gevaar is omdat zij soennieten zijn en meer bepaald vreest hij voor het leven van zijn zoon Omar omwille van zijn typisch soennitische naam.

Hij licht het eerste middel op dit punt toe als volgt:

"Verzoeker heeft duidelijk aangegeven dat het enkel de 2 arrestaties van na de val het regime van Saddam Hoessein betreffen :

a) 2003 - 2004.

Verzoeker werd in detentie genomen nadat een huiszoeking werd uitgevoerd en er ter plaatse wapens werden gevonden. Verzoeker was onschuldig en heeft dat ook gedurende dagen uitgeschreeuwd.

Pas na 1 week, waren de autoriteiten overtuigd van zijn onschuld en werd hij in vrijheid gesteld. Er werd geen smeergeld betaald.

Verweerster is de mening toegedaan dat de conclusie dewelke verzoeker hieruit trekt, gebaseerd is op een louter vermoeden van verzoeker.

Verweerster heeft verzoeker hierover ondervraagd, waarbij hij duidelijk heeft aangegeven dat de arrestatie een gevolg was van zijn comfortabele positie, zij het volgens Iraakse normen. Maar daarenboven ook omwille van de ontluiking van het sektarisch geweld.

Verweerster gaat hierin voorbij in haar motivering.

Dit terwijl de 2de hoofddeden van zijn vertrek hierop gebaseerd is, zijnde het sektarisch verschil.

Verzoeker is een soenniet, - waar trouwens niet aan getwijfeld wordt door verweerster. Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor uitgebreid verklaard welke problemen hem daarmee te beurt vielen. Zowel betrekking hebbende op zichzelf als op zijn zoon. Verweerster stelt dat dit een louter persoonlijk vermoeden is. Doch gaat voorbij aan de officiële informatie omtrent deze problematiek.

Wat verlangt verweerster dan van verzoeker ? Dat hij aan de sjiitische milities vraagt om een attest inzake op te stellen ? verweerster is gekend met de problematiek inzake en betwist ook niet dat verzoeker een soenniet is.

Derhalve staat de conclusie van verzoeker haaks op haar vaststellingen. Zij schendt hiermee haar zorgvuldigheidsplicht, alsook het redelijkheidsbeginsel.

b) 2013.

Verzoeker wendde zich tot de administratieve diensten ten einde een voertuig te laten inschrijven. Bij buitenkomst werd hij aangesproken door een officier dewelke hem zou herkennen als een soenniet, vroeger wonende in de wijk. Hij nam verzoeker mee in detentie. Maar dankzij de juiste connecties werd verzoeker dezelfde dag vrijgelaten.

Verweerster hekelt het feit dat verzoeker 2,5 jaar zou gewacht hebben alvorens te vertrekken en naar Europa te komen om bescherming te zoeken. te laten. Het risico is veel te groot dat ook zij zouden worden blootgesteld aan de risico's. Verzoeker wou zijn gezin zelf de nodige bescherming bieden en ze niet achterlaten.

De reis naar Europa kost heel veel geld. En zeker wanneer de familie uit vier kinderen bestaat.

Voor de 6 gezinsleden, diende verzoeker maar liefst 15.000 dollar te betalen. Dit is veel geld, niet alleen voor een arme familie maar ook voor de hardwerkende mens. Verzoeker had enige tijd nodig om dat geld bij elkaar te kunnen werken.

Het is helemaal niet zo dat verzoeker zonder problemen die 2,5 jaar is kunnen doorkomen. Elke dag liep verzoeker het risico dat aan de checkpoints zou worden opgepakt. Gezien hij een ex-gevangene is, loopt hij altijd risico om opgepakt te worden. Verzoeker had er in die tijd zeker geen luxe leven.

Verweerster is ook op de hoogte van de woekerprijzen die door de smokkelaars gevraagd worden om de asielzoekers naar België te brengen. De mensen dienen torenhoge prijzen te betalen om die reis te maken in levensbedreigende omstandigheden.

Het is dan ook werkelijk frappant dat verweerster zich achter dit excuus verschuilt.

2.2.

Als tweede hoofddeden tot vertrek, heeft verzoeker duidelijk gesteld dat ook de veiligheid van zijn gezinsleden in gevaar is omwille van het soenniet zijn, en meer bepaald omdat zijn zoon Omar een typisch soennietische naam draagt.

Verweerster is de mening toegedaan dat enerzijds verzoeker en zijn familie woonachtig was in een overwegend soennietische wijk en anderzijds Omar nooit persoonlijke problemen heeft gekend.

Echter, ontkent verweerster de mogelijke problemen niet. Zij citeert zelf een passage uit het Public Theme Report inzake.

Zij erkent dat Omar een typische naam is voor de soennieten en ontkent ook niet dat zij soennieten zijn.

Derhalve kan de beslissing van verweerster inzake niet worden bijgetreden.

Verweerster verwacht blijkbaar van verzoeker en zijn zoon dat er eerst iets gebeurt, misschien wel doden vallen, vooraleer met dit element kan rekening gehouden worden. Dit kan niet door de beugel.

Het risico voor Omar is inzake veel te groot. Hij loopt dagelijks het risico om ofwel gearresteerd en gefolterd te worden of misschien zelf wel doodgeschoten te worden.

Derhalve dient de bestreden beslissing te worden vernietigd."

In het tweede middel licht verzoeker toe dat er niet wordt getwijfeld aan zijn identiteit en herkomst, namelijk dat hij uit Bagdad afkomstig is. Hij citeert artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de bepalingen van de artikelen 2 en 15 van de Richtlijn 2004/83/EG en verwijst naar het arrest van 30 januari 2014 van het Hof van Justitie (ECLI:EU:C:2014:39). Hij is van mening dat de Commissaris-

generaal er niet in slaagt om zijn oordeel over de veiligheidssituatie in Bagdad en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op een onderbouwde wijze te beargumenteren. Hij bespreekt daarbij de motieven van de bestreden beslissing op dit punt en komt tot het besluit dat niet wordt gemotiveerd dat de huidige situatie in Bagdad wezenlijk verschilt met deze in 2014 nu deze nog steeds uitermate onveilig en precair is, dat de beleidswijziging van de Commissaris-generaal een gevolg is van de sterk gegroeide toestroom van Irakese vluchtelingen naar België in de zomer van 2015, dat deze beleidswijziging geen enkele rechtsgrond heeft en dat de Commissaris-generaal elke asielaanvraag objectief dient te beoordelen. Verzoeker wijst erop dat er geen sprake is van een uitgesproken daling van het geweld, dat de Irakese autoriteiten niet nog steeds de politieke en administratieve controle hebben over Bagdad. Hij is van oordeel dat de feitelijke macht in handen is van sjiitische milities en haalt uit een persartikel het volgende aan: "Mensen zijn de ontvoeringen, moorden, bomaanslagen en plunderingen die plaatsvinden op klaarlichte dag spuugzat, maar Abadi staat onder enorme druk van Iran, die deze milities steunt." ("Nu asielzoekers terug naar Irak sturen is misdaad tegen de menselijkheid" van 20 september 2015 van dewereldmorgen.be). Hij stelt dat de Commissaris-generaal heeft nagelaten om de specifieke omstandigheden te onderzoeken en een onderzoek op individuele basis uit te voeren.

3.1.2. In een aanvullende nota van 22 september 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 23 juni 2016
- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016
- een blogbericht "Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016
- een nota "Irak – Vrijwillige terugkeer" van 24 juni 2016.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

3.3. In de toelichting bij het eerste middel, zoals hierboven aangehaald, komt verzoeker niet verder dan dat hij blijft vasthouden aan het feit dat hij twee keer ten onrechte werd gearresteerd.

Verzoeker betwist echter niet dat hij in 2003-2004 inderdaad een wapen in huis had verstopt, dat hij slechts een week in afwachting van de resultaten van het onderzoek werd vastgehouden en daarbij niet slecht werd behandeld. Bijgevolg neemt de Raad de motivering en het besluit over dat de arrestatie zonder ernstig gevolg is gebleven.

Ook de beoordeling van de arrestatie in 2013 wordt niet concreet onderuit gehaald door de toelichting van verzoeker. Ook hier geeft verzoeker aan dat hij tijdens een controle aan het checkpoint niet direct duidelijkheid kon scheppen over feit dat hij ooit in Kadhimiya had gewerkt of gewoond. Hij is weliswaar van mening dat deze arrestatie anders diende te worden beoordeeld, maar de Raad kan slechts vaststellen dat ook deze zonder ernstig gevolg is gebleven.

Waar verzoeker aangeeft dat hij tot september 2015 heeft gewacht om Irak te verlaten omdat de reis heel veel geld kost omdat hij met het hele gezin Irak wou verlaten, dient de Raad op te merken dat de betaalde 15.000 USD niet zo heel veel was in het licht van verzoekers voorgehouden persoonlijke financiële situatie. Verzoeker verklaarde immers meermaals dat hij het goed had, dat hij een zaak oprichtte en verhuisde en dat het hem voor de wind ging. Hij heeft bovendien in 2015 zijn nieuwe wagen verkocht voor 26.000 USD (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 11; Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 16, nr. 4), wat ruimschoots de kosten voor de reis naar België dekt.

De loutere verwijzing naar het gevaar dat hij liep om aan een checkpoint te worden opgepakt, doet geen afbreuk aan de motivering dat verzoekers handelingen de gegrondheid van de vrees voor vervolging ondermijnen. Hij is immers tot september 2015 gewoon blijven werken, zonder persoonlijke problemen.

Verzoeker vestigt daarnaast nog de aandacht op zijn soennitische origine en op het gevaar van zijn zoon diens naam Omar die gemakkelijk wordt erkend als typisch soennitisch. Waar op basis van de informatie in het administratief dossier aangenomen kan worden dat soennieten in Bagdad een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoonbaar en dat uit de voormelde informatie evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog zou zijn dat verzoeker, louter ingevolge het gegeven dat hij soenniet is en zijn zoon Omar heet, aldaar zou dreigen te worden vervolgd of geïdendeerd.

Gelet op de hoger vastgestelde ongegrondheid van zijn beweerdte vrees voor vervolging, haalde verzoeker bovendien geen concrete, recente, ernstige aan zijn afkomst en religie verbonden problemen aan. Verzoeker toont aldus niet in concreto aan dat hij of zijn zoon Omar ingevolge zijn religie als soenniet problemen zou riskeren bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

De Commissaris-generaal heeft terecht gemotiveerd als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit om de volgende redenen:

Vooreerst is er sprake van 3 arrestaties wat u betreft, één ten tijde van het voormalige regime van Saddam en 2 arrestaties na de val van het regime (zie feitenrelaas voor meer details). U vermeldt uitdrukkelijk de laatste twee arrestaties als relevant mbt uw actuele asielaanvraag (zie vragenlijst DVZ, alsook gehoor CGVS, p. 4, 8, 9).

Wat betreft uw eerste arrestatie na de val van het regime, tijdens een algemene huiszoeking door het leger (zie CGVS, p. 11, 12) en gesitueerd +- 2003-2004 (zie CGVS p. 4-5), geeft u aan dat u spontaan in vrijheid werd gesteld na ongeveer een week detentie, zonder het betalen van smeergeld of aanspreken van connecties. Er was een onderzoek gebeurd en er was vastgesteld dat u onschuldig was (zie CGVS, p. 12-13). U werd naar eigen zeggen niet slecht behandeld tijdens deze arrestatie (zie CGVS, p. 13). U kadert de arrestatie als een reactie van jaloezie op uw ‘comfortabele persoonlijke situatie’ (ref. financieel en materieel) in combinatie met het ontluikende sektarische geweld (zie CGVS, p. 12). Deze gevolgtrekking betreft echter louter uw persoonlijk vermoeden over wat zich destijds afspeelde, zonder hiervoor over concrete aanwijzingen te beschikken (zie CGVS, p. 12). De arrestatie bleef verder voor u zonder ernstig gevolg.

De tweede arrestatie waarvan u melding maakt vond bijna 10 jaar later plaats, in 2013 te Khadimiya aan een controlepost (CGVS, p. 9, 10) door een officier. Ook deze arrestatie kan bezwaarlijk als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie gezien worden, te meer u hieromtrent spontaan het volgende verklaart: diegene die u arresteerde was voor u een onbekende (CGVS, p. 10), u werd opnieuw behoorlijk tot zelfs goed behandeld tijdens het arrest (CGVS, p. 9), u werd nog diezelfde dag vrijgelaten - weliswaar niet tegen betaling, maar wel dankzij de juiste connecties - (CGVS, p. 11). De arrestatie vond volgens u plaats zonder arrestatiebevel of enige legitieme basis (CGVS, p. 10). U kan hiervan verder dan ook geen tastbaar bewijs voorleggen. De beschuldiging die door de bewuste officier tav uw persoon werd geuit, u zou in uw garage bommen hebben verborgen, doet u persoonlijk af als ‘vals’ (zie CGVS, p. 10). Het gegeven dat u vervolgens 2,5 jaar wachtte alvorens uw land te verlaten (zie CGVS, p. 4), relativeert verder in ernstige mate de door u voorgehouden vrees voor vervolging. Ook uw verklaring bij Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst DVZ) dat u ‘geen doodsb bedreigingen hebt ontvangen, noch eerder persoonlijk in contact bent gekomen met milities’ wijst niet op een vrees in de zin van de Conventie.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat u zelf aangeeft dat uw eerste arrestatie naar aanleiding van het niet vervullen van uw legerdienst plaatsvond vóór de val van het regime, toen u nog jong was. Bovendien was u hierna in staat uw legerdienst af te kopen en bent u gewoon in Irak blijven wonen, een houding die erop wijst dat u hier zelf geen graten in zag (CGVS p. 6, 12-13).

Als tweede hoofdreden maakt u melding te vrezen voor de veiligheid van uw gezinsleden, in het bijzonder wat betreft uw (minderjarige) zoon Omar (zie CGVS, p. 8) aangezien hij drager is van een naam die naar verluidt makkelijk als ‘soennitisch’ is te identificeren. Vooreerst verwijst het CGVS naar volgende algemene achtergrondinformatie uit het ‘Public theme report’ van de ‘Finnish Immigration Service’ (dd. 29 april 2015), aangaande de ‘Security situation in Baghdad – The Shia Militias’ (zie blauwe farde in het administratieve dossier, p. 16, 17, punt 5.5. ‘Problems at checkpoints due to having a Sunni name’): “ ... However, it is difficult to know whether a person is Sunni or Shiite simply on the basis of their name. In Iraq there are Sunnis called Ali and Hussein and Shia called Omar, even though some sources suggest that even secular Shia parents would not name their children Omar, Abu Bakr, Othman or Aisha. Traditionally names such as Omar, Abu Bakr and Yazid are Sunni names while Ali,

Hassan and Hussein are Shia names. ..." Enerzijds rekening houdende met deze informatie, dient anderzijds te worden vastgesteld dat uw zoon echter nooit persoonlijke problemen ondervond ten gevolge van zijn naam (zie CGVS, p. 13). Hierbij wordt opgemerkt dat u bovendien woonachtig bent met uw gezin in de wijk Adhamiya, waar sprake is van een soennitische meerderheid (zie eveneens bovenvermeld rapport in het administratieve dossier, p. 23). Geen enkel gezinslid van u ondervond bovendien persoonlijke problemen met leden van het regime of milities (zie CGVS, p. 13).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde, noch in hoofde van één van uw gezinsleden, een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging zou bestaan in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Ook uw verklaringen dat u bent blijven werken in uw garage tot aan uw vertrek (zie CGVS, p. 6), alsook dat u zich in 2013 als soenniet naar (het voornamelijk sjiitische) Khadimiya begaf voor de verkoop van een wagen (zie feitenrelaas), ondersteunt mede dat u geen persoonlijke vervolgingsvrees kent/kende en dat Bagdad een functionerende grootstad is, ondanks de potentiële veiligheidsrisico's (zie infra). De eventuele vrees waaraan u uitdrukking gaf tijdens het gehoor op het CGVS, dient dan ook gekaderd te worden binnen de gekende algemene situatie in Bagdad.

(...)

De door u aangebrachte documenten (zie feitenrelaas) wijzigen geenszins de aard van bovenstaande motivering, aangezien ze enkel uw identiteit en herkomst (alsook die van uw gezinsleden) bevestigen en deze hierboven niet in vraag worden gesteld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw gezinsleden (ref. uw echtgenote en vier kinderen, waarvan er twee kinderen zelfstandig een eigen asielaanvraag indienden, zie supra) een beslissing tot 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus' werd genomen."

Deze motivering is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 28, nr. 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. In casu is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ 17 februari 2009, Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, C-

285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, NA / Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, J.H. / Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt.

Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiietische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

Ook de kritiek op een zogenaamde beleidswijziging is niet relevant, aangezien na een zorgvuldig en individueel onderzoek blijkt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Tot slot wenst de Raad te benadrukken dat een zogenaamde beleidslijn geen juridisch bindende kracht heeft.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker vraagt in fine van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de

vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal."

2.2. Voormelde motivering geldt ook voor verzoekster.

Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat deze niet stroken met deze van haar vader. Zo heeft zij bij aanvang van de asielprocedure een gedetailleerde uitleg gegeven over het feit dat haar vader twee keer werd gearresteerd door milities waarvan zij ook de naam kende, terwijl haar vader aangaf dat hij en zijn gezinsleden nooit persoonlijk in aanraking zijn gekomen met milities. Daarbij gaf zij ook als verklaring voor hun vertrek in 2015 dat de asielprocedure steeds vlotter werd, dat de deuren werden geopend en dat ze van deze gelegenheid hebben gebruik gemaakt (CGVS-vragenlijst, stuk 17, p. 1-2). Zij gaf op dat zij een 21-jarige studente was, maar bleek niet te kunnen uitleggen waarom zij dan naar het derde jaar lager middelbare school ging tot in 2015. Geconfronteerd met deze vaststellingen antwoordt zij al lachend dat zij dat jaar heeft herhaald tot haar vertrek in september 2015 (CGVS-vragenlijst, stuk 17, p. 4-5; CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 4-5). Deze vaststellingen ondergraven elke geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen alsook de bewijswaarde van de voorgelegde stukken: paspoort en identiteitskaart (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 15, nrs. 1-2).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP